



Titula profesora i prosvjetara tjedna pripala je Marku Dragičeviću, profesoru hrvatskoga jezika i književnosti u Ekonomskoj i birotehničkoj školi Bjelovar. O ovom posebnom i nesvakidašnjem profesoru i glazbeniku pročitajte u ovom kratkom intervjuu.

Recite nam nešto više o svojim školskim danima... Koji Vam je bio najdraži predmet?

Svoje prve školske godine provodio sam u IV OŠ Bjelovar. U osnovnoj školi, najsimpatičniji predmet bio mi je hrvatski, a fiziku sam najmanje volio. Pohađao sam Ekonomsku i birotehničku školu u Bjelovaru, u kojoj danas radim. U srednjoj školi najdraži predmeti su mi bili hrvatski i dioničarstvo. Dioničarstvo sam volio zbog toga što je profesorica bila brbljava, a ja volim tu osobinu kod ljudi. To mi je bio poticaj da naučim gradivo pa da i ja tako brbljavo i brzo odgovaram. Tako je i bilo i uvijek sam dobio dobre ocjene.

Kako to da ste odabrali zanimanje profesora i to hrvatskoga jezika?

Zbog razrednice, koja predaje hrvatski, volio sam sve više taj predmet. Milica mi je danas inspiracija što se suradnje tiče, a kao razrednica mi je bila uzor i poticaj za studiranje. Ne vjerujem da bih odabrao kroatistiku da mi je netko drugi predavao hrvatski u srednjoj. Završio sam kroatistiku na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Nakon toga sam se vratio u Ekonomsku i birotehničku školu u Bjelovaru – ovaj put kao profesor hrvatskog.

Što mislite kakav ste profesor?

Kao profesor, mislim da bih trebao biti stroži. U odnosu s učenicima bitan mi je kompromis, a ovakav sam jer se s vremenom prisjetim svojih profesora koje nisam volio i izbjegavam raditi ono što je meni smetalo kod profesora. Prvo upoznam razred i njihove fore, prihvatim to. Ako ne prihvatiš, onda nastupa teror, a to mi se ne sviđa. U školi radim devet godina i to mi je jedini posao nakon završetka faksa.

Kako to da ste se počeli baviti glazbom?

Glazba me je počela zanimati u srednjoj školi. U drugom razredu sam počeo svirati u školskom bendu jer je tadašnji gitarist maturirao i mojom zamjenom je bend nastavio s postojanjem. Ta tradicija se nastavlja iz godine u godinu i tako je već 10-ak godina. Danas sam član dva benda – ZAYN, što na arapskom znači unutarinja ljepota, i Petar Punk. Od srednjoškolskih dana slušam rock, blues i punk. Znam svirati gitaru i bas, a posjedujem jednu akustičnu i jednu električnu gitaru.



Osim što ste profesor i glazbenik, sudjelujete i u radu kazališta?

U suradnji s profesoricom Nikolinom Marinić, režirao sam predstavu »Medeia« koja je sudjelovala na 53. festivalu hrvatskih kazališnih amatera 2013. u Slavonskom Brodu. Također sam režirao i predstavu »Zelena Guska: Saloma i Lektira pred sudom«. U kazalištu sam šest godina, a trenutno radim na predstavi »Mnogo vike ni za što«.

KAO PROFESOR, MISLIM DA BIH TREBAO BITI STROŽI!

Autor Ines Topalović

Četvrtak, 13 Ožujak 2014 11:01 - Ažurirano Četvrtak, 13 Ožujak 2014 11:04
